

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2010 februárjában

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

Az ember arra hivatott, hogy részese legyen Isten szentháromságos szeretetének

Isten az embert önmagáért teremtette, méltóságát sérti, ha kicserélhető tárgyként, vagy eszközként kezelik. Saját emberi méltóságát veszi semmibe az, aki a Teremtő által neki ajándékozott testi, lelki, szellemi tulajdonságokat el nem fogadva maga akarja önmagát megteremteni. Minden ember felé felebaráti szeretettel fordulunk, elfogadjuk olyannak, amilyenek Isten megteremtette.

Az élet ajándék: az ember ajándékba kapja a életét, a szülők gyermekeiben ajándékot kapnak. A népek és nemzetek ennek az ajándéknak köszönhetik virágzásukat. Ajándékba kapjuk külsőnket és bensőnket, ajándék számunkra a múlt, amelynek folytatása vagyunk, ajándék a jövőnk, amelyen munkálkodhatunk. Isten mindegyikünket egyedi személynek teremtette, és meghatározta rendeltetésünket, hivatásunkat. "Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszületted volna, fölszenteltelek, és prófétául rendeltelek a nemzetek javára." (Jer 1,5) Ahhoz, hogy hivatásunkat teljesíthessük, meg kell ismernünk önmagunkat, tudnunk kell, hogy kik vagyunk, és miért vagyunk ott, ahol vagyunk. Isten ajándéka az is, hogy részt ad nekünk teremtő munkájából, hogy magunk is ajándékozhatunk, sőt, hogy magunkat elajándékozva válhatunk azzá, akinek Ő megálmodott minket. „Az ember az egyetlen teremtmény a földön, akit Isten önmagáért akart, és teljesen csak akkor találhat önmagára, ha őszintén elajándékozta magát.” (GS 24)

Az ember test, lélek és szellem egysége, e három dimenzió olyan mélyreható egységben van, hogy azokat csak kétségbeesett erőfeszítések árán lehetne szembefordítani egymással, ezek az erőfeszítések pedig mindenképpen önmagunk megtagadásához vezetnek. Minden korban, minden kultúrában természetesnek tartották és tartják, hogy az egészséges, érett férfinak férfias a teste, lelke és szelleme, a nő pedig mindenestül nőies. Se a nő, se a férfi nem cselekedhet a maga természete ellenében anélkül, hogy boldogtalanná ne válna. A biológiával való szakítás se a férfit, se a nőt nem teszi szabaddá, inkább beteggé teszi. A *biológiai nem*, amelyet a nő XX, illetve a férfi XY kromoszómái határoznak meg, már a megtermékenyüléskor adott, a női test minden egyes sejtje különbözik a férfi testének minden egyes sejtjétől. Az orvostudomány még a férfi és a női agy között fennálló szerkezeti és funkcionális különbségekre is rámutat. A *meghatározott nemhez való tartozás tudata* két- és hároméves kor között alakul ki, és igen jelentős mértékben képes befolyásolni a gyerek neveltetése, valamint a környezet, amelyben felnő. A személyiség zavarához vezet, ha a tudat nincs összhangban a biológiai tényekkel. A történelmi és a kulturális környezet kialakítja a maga *férfi-, ill. nőképet*, azt a viselkedés- és cselekvésmódot, amit az adott korban a férfitől és a nőtől elvárnak. A társadalom életében való részvétel sérül, ha valaki „különc”, nem akar, vagy nem tud igazi nő, vagy férfi lenni.

A nemiségnek a biológiai, tudati és társadalmi aspektusa semmiképpen sem független egymástól. Éppen ellenkezőleg, beleágyazódik a személy önazonosságába. A személy gyermekkorra és serdülőkorra idején folyamatosan sajátítja el az „önmagává lenni” tudatát (azaz „hogya ki is ő”), identitását felfedezve egyre mélyebben éli meg saját nemét, nemének biológiai és pszichológiai tényezőit és a másik nem különbözőségét. Eközben felfedezi a férfinak és a nőnek a társadalomban betöltött hivatását.

A kisgyerekek szinte ösztönösen megélik fiú vagy lány voltukat. Elevenítsetek fel ilyen epizódokat saját, vagy gyermekeitek életéből! Milyen tényezők segítik, vagy gátolják a gyermek nemi identitásának kialakulását?

Emberi mivoltunk kiteljesítéséhez szükségünk van egymásra. A Teremtő *segítőtársul* adta a nőt a férfinak, és viszont: „Nem jó, hogy az ember egyedül van: alkossunk hozzá illő segítőt is!” (Ter 2, 19) A *segítőtárs* nem rabszolga, és nem alacsonyabb rendű kiszolgáltató. Isten terve szerint a férj és a feleség egymásnak kölcsönösen alárendeltje a szeretetben. A férfi és a nő egyformán képes arra, hogy egymást kölcsönösen beteljesítsék, hogy kölcsönös, szeretetteljes alárendeltségben átadják magukat a másikkal,

hogy felfedezzék önmagukat és egymást. Két eltérő szemszögből nézve mindketten megtalálják a belső békét és boldogságot a másik boldogságának szolgálatában. Együttal tudatosítják a másikban a közönségre való hivatást és képességet.

Idézzétek fel azokat a napokat, órákat, amikor ráébredtetek: azzal találkoztatok, akinek mindenestül odaajándékozva magatokat képes betölteni életeteket!

A férfi és nő közötti idilli viszonyt a bűn zavarja meg, a bűn áll a kiteljesedés és boldogság útjába. Marx és Engels ezzel szemben azt tanítja, hogy a férfi és nő közötti természetes különbségek vezettek a nemi jelleg alapján létrejövő első munkamegosztáshoz, és ezek a különbségek állnak a gazdasági és kulturális osztályokra való minden további felosztás eredeténél. Szerintük ami különböző, az egyenlőtlen, és ami egyenlőtlen, az igazságtalan; az első osztálymegosztás, amelyen minden egyéb osztálymegosztás és ezáltal minden igazságtalanság is nyugszik, a nemi jelleg alapul. Eszerint a nő és a férfi közötti különbségek állnának minden igazságtalanság eredeténél, tehát minden különbség megszüntetendő. Korunk agresszíven nyomuló gender-ideológiája ezt a marxista gondolatot vette át. Nem a férfi és nő harmonikus együttműködését megrontó bűn ellen akarnak fellépni, hanem fel akarják puhítani a nemiséget, jelentéktelenné igyekeznek tenni a férfi és a nő között fennálló bárminemű különbséget. Állítólag csak így érhető el az „egyenlőség”, ez ugyanis náluk a nő és a férfi abszolút kicserélhetőségét jelenti; a nő és a férfi nem társai egymásnak, nem kölcsönösen ajándékok, hanem ellenfelek, küzdelmük eredménye pedig jellegtelen egyformaság.

Belegondolni is rossz, miféle társadalom lenne az, amelyben csupa semlegesnemű ember élne önmagának, önmaga kényére-kedvére, csak a saját gyönyörét keresve! Az ember azt, ami számára jó, nem kitálja, hanem értelme őszintuiciójában már ott találja, és engedelmeskednie kell lelkiismerete szavának, ha nem akar szabadságának méltósága alá süllyedni. A valóságban a férfi és a nő termékeny feszültsége – és egyedül ebből származhatnak gyermekek, a család és a jövő – éppen a két nem különbözőségéből táplálkozik.

Szüleitek, nagyszüleitek családjában hogyan jelent meg a nemek versengése és egymást gazdagító valósága? Milyen gazdagság származik a társadalom számára a nemek különbözőségéből?

Az emberi kiteljesedésre való törekvés egyértelműen arra indítja a személyt, hogy önmagából kilépve a másikat keresse, és örömét lelje annak léteiben. Bár Isten minden személyt „önmagáért” szeret és meghív az egyéni kiteljesedésre, ez a kiteljesedés nem érhető el a másokkal való közösség nélkül. Az ember arra van teremtve, hogy szeressen és szeressék. Mindkét nemet maga Isten hívja arra, hogy együtt cselekedjenek és éljenek. Ez a hivatásuk. És lényegében ez maga a szeretet. XVI. Benedek pápa a Caritas in Veritate-ban így beszél: a szeretet felülmúlja az igazságosságot, de feltételezi az igazságosságot. Felülmúlja, mert azt adja a másoknak, ami nem jár neki, önmagát. De feltételezi az igazságosságot, mert nem adhatja a másoknak azt, mai nem jár neki, míg nem adja meg neki azt, ami az övé, önmagát. Ebből a szeretetből fakad az a termékenység, amelyből élet születhet. Ez az életet fakasztó egység tesz minket leginkább Isten képmásává. Ahogyan a Család Pápai Tanácsa által kiadott Család-lexikon mondja: „Azt is kijelenthetjük, hogy Isten nem elsősorban új emberi lények létrehozására teremtett minket nőnek és férfinak. Éppen ellenkezőleg: az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember képes a nemzésre, ezáltal kifejezve és fenntartva a nemi természetében ily módon tükröződő isteni képmást.”

Hogyan tudjátok megőrizni és kibontakoztatni szeretetekkel a másik karakterét, valamint férfi és női sajátosságait?

Bíró László
a MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke